

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

КАФЕДРА СЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проекту

«ШЕКСПІРАДА»

роль Емілії

Кузнєцова Анастасія Миколаївна

Здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність – 026 «Сценічне мистецтво»

ОП «Акторська майстерність та продюсування»

Керівник творчого проекту – ст. виклад. Кіно Віталій Анатолійович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

<https://youtu.be/HIyaHdfIDMU>

Роль Емілії - це складна та цікава жіноча постать. Вона є дружиною Яго, амбіційного та хитрого антагоніста, а також одна з головних жіночих персонажів.

Вона виступає як послухна, але водночас відповідальна дружина, а також віддана служниця і довірена особа Дездемони, дружини генерала Отелло. Емілія поступово розуміє хитрощі Яго та руйнівні наслідки його змови, що призводить до трагедії. Вона виявляється однією з ключових фігур, яка допомагає розкрити сюжет і підкреслити тему ревності та брудних підступів у суспільстві.

Під час розбору ролі Емілії слід звернути увагу на її внутрішні конфлікти і емоції. Важливо розуміти, як вона співвідносить свої обов'язки дружини та служниці з власними переживаннями та цінностями.

Також цікаво досліджувати її внутрішній світ, реакції на події та взаємодію з іншими персонажами. Саме це допомагає передати всю глибину та складність цієї постаті на сцені. Виконання ролі Емілії захоплює, оскільки вона відкриває широкий спектр можливостей для дослідження різних аспектів героїні.

Емілія виступає в п'єсі як дружина, що любить свого чоловіка, однак вона теж виявляється здатною на обман і злочин. Мається на увазі історія з хусткою, яку Яго сто разів просив вкрасти у Дездемони. Емілія знає, наскільки дорогий Дездемоні цей сувенір. Вона бачила, як у відсутність Отелло Дездемона покривала хустку поцілунками і розмовляла з нею, як із живим чоловіком: вона уявляє собі, яке враження справить на Дездемону зникнення хустки: така зникнення зведе дружину Отелло з розуму. І все ж, щоб догодити Яго, Емілія, бачачи, що Дездемона в хвилину душевного розладу випустила хустку з рук, з радістю робить крадіжку.

Подальша поведінка Емілії ще цікавіша. Шекспір, без будь-якої сюжетної необхідності, змушує Емілію бути при сцені пояснення Отелло і Дездемони. За таємничими словами мавра про чудові властивості свого подарунка, за тією нервовою напругою, яку не може приховати Отелло, за муками Дездемони будь-яка людина з найпримітивнішим інтелектом змогла б здогадатися, що роль злощасної хустки незмірно зростає. Як показує перша

репліка Емілії після відходу Отелло, вона починає відчувати якийсь зв'язок між хусткою та ревностями мавра.

І все-таки Емілія мовчить — можливо, боячись викриття, можливо, по дурості. Але в цьому мовчанні не можна точно встановити, де закінчується дурість і боягузливість і де починається підлість.

Участь Емілії в історії з хусткою не можна розглядати як щось випадкове. Бо насправді, це не суперечить внутрішній сутності цього образу. Життєва мудрість Емілії - це етична системою, яка в деяких моментах нагадує моральну концепцію Яго.

Тим паче знаменний перелом, який Емілія переживає у фіналі. Її бунт проти чоловіка відіграє важливу роль, бо Емілія - перша, хто говорить правду про Яго і таким чином сприяє прозрінню Отелло. Але оскільки Кассіо залишився живим, а Родріго покаювся перед смертю, викриття Яго вже стало неминучістю і без зізнань Емілії. Це доводить, що повстання Емілії проти Яго служить не просто засобом розвитку інтриги у п'єсі, але виконує суттєву ідейну функцію. Для того щоб Емілія прозріла, знадобився поштовх величезної сили: вона мала на власні очі побачити безвинну загибель Дездемони. Лише після цього Емілія змогла зрозуміти хитросплетіння, якими її чоловік обплутав мавра. Але, отримавши цей поштовх, вона стає здатною до справжнього героїзму.

Роль Емілії може бути виконана з великою емоційною насиченістю та деталізованістю, що робить її цікавим і складним персонажем для актора.